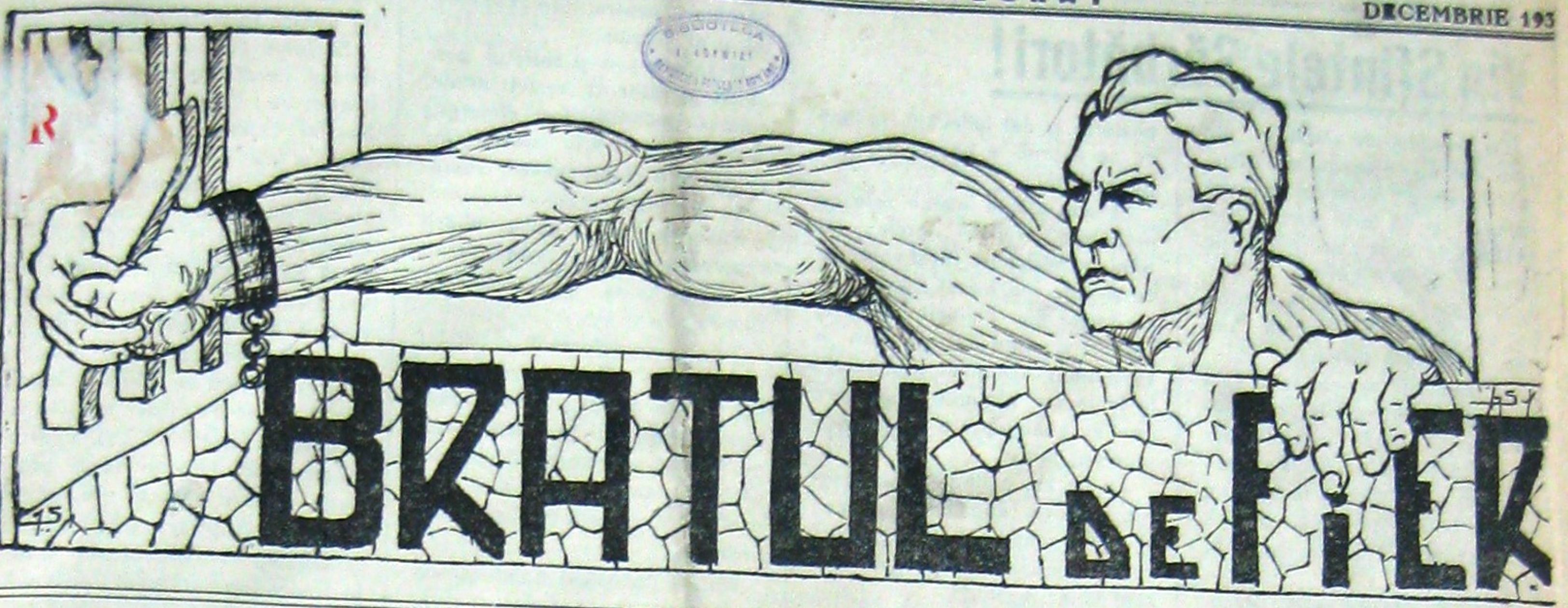
ANUL II, Nr. 17 4 PAGINI 2 LEI CENZURAT DECEMBRIE 193

APARE SUB INGRIJIREA UNUI COMITET | Gazetă de știri, indrumări, educație naționalistă și creștină | REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: STR. D. ZAMFIRESCU Nr. 14 — FOCȘANI

Legionarii luptă pe front în Spania

Când s'a văzut, că mâna dracilor de peste Nistru s'a întins tocmai in Spania și a început s'o ucidă, era o datorie de sânge din partea Italiei, a Franței și a României să alerge în ajutorul fraților ce erau amenințați cu nimicirea. Această chemare a sângelui aințeles'o și-a ascultat-o Italia de astăzi și Franța și România de mâine.

Această datorie de frate i-a pornit pe legionari în Spania și luptă acum pentru apărarea crucei și-a pământului străbunilor Romani. „Legionarii după ce au ajuns in Spania au fost primiți de Generalul MOSCARDO; care comandă o unitate pe front și de intregul lui stat major.

Solemnitatea inmânării sabiei de onoare, apărătorului Alcazarului din Toledo, a decurs într'o atmosferă de mare sărbătoare, cu participarea tuturor trupelor din localitate și a populației civile.

A fost o înfrățire ispano-română, in apropierea frontului unde se decide soarta Crucii și în prezența celor doi eroi de legendă: Generalul MOSCARDO și Generalul CANTACUZINO.

Legionarilor li s'a făcut in aceiaș zi recepția la sediul Falangei Spaniole din Soria, în cadrul altei solemnități impresioante.

Peste câteva zile, ei au fost prezentați generalisimului naționalist F R A N C O, care a subliniat in cuvinte insuflețite gestul legionarilor și înfrățirea ispano-română.

Ajunsă la Toledo, echipa românească a vizitat Alcazarul, după care a fost condusă la centrul de instrucție *Talavera dela Reina*. Legionarii, a căror număr e destul de impresionant au fost incadrați în Bandera VI-a a legiunii străine și trimiși pe front, la N. E. de Toledo.

Oferindu-li-se o soldă de 5 pesetas pe zi, ei au dăruit-o, tot timpul cât vor lupta în Spania, spitalelor de răniți.

Gânduri....

De Sărbători

. . . .

Iată, s'apropie un nou Crăciun. Cu el, un an s'a dus și la poarta vremii un altul bate. Să grăbește să ia locul findcă așa cere rânduiala lumii, goluri să nu rămâie. Unul cade, altul se ridică pentru înlocuire ca la urmă să cadă și acesta pentru a fi și el înlocuit și așa mai departe cât va fi lumea. Dar pe noi care ne cuprinde această schimbare ne fură gândurile la alți Crăciuni, la alte schimbări de ani și tocmai departe..... departe în fundul anilor trecuți ajung la Crăciunii copilăriei noastre. Acolo se fixează și parcă obosite de drum n'ar vrea să-i mai părăsească.

Au fost prea frumoși, prea bogați, prea liniștiți, cu moș Crăciuni, darnici și plini de veselie. — Poate'n, firea lucrurilor să regretăm pe **eri** și să dorim pe **mâine**. Si totuși uitați-vă la copiii noștri. Ei nu pot avea ce-am avut noi. Viața n'are un curs liniștit, totul e instabil, ziua de mâine nu știi ce poate aduce.

. . . .

Iată vine Crăciunul. Cum îl așteaptă copii din Spania. Și numai din ea?! Dar oare unde poposește, moșul bătrân și drag, moșul Crăciun, cu bucurie,.... cu liniște,.... cu daruri.

Pentru câți această sărbătoare e bucurie! Pentru câți e mulțumire, pentru câți anul care vine e zorile unei liniștite vieți! Chiar când petrecem ne furăm pentr'o clipă grijelor zilei de mâine și nu în ordine materială. Nu, fiindcă suntem din cei ce credem că nu materia aduce l i n i ș t e a în omenire, ci cu totul altceva de ordine Dumnezeiască: **Spiritul.**

. . . .

Vine Crăciunul. In tranșeele din fața Madridului un mănunchi de suflet legionar se luptă. Pentru ce?! Pentru biruința creștinismului care este biruința spiritului asupra materiei! Cine credea acum un an căvor fi la porțile Madridului **legionarii României celei Noui** și cine poate spune cum vom face Crăciunul lui 1937

Moș Crăciune! O Rugăminte.

Adă liniștea de altădată. Dărâmă puterile răului și dă-ne ca singur dar: **BIRUINȚA CRUCII.**

Ing. I. Blănaru

In teritoriile ocupate de naționaliști domnește o ordine perfectă și mare insuflețire pentru cauza creștină și naționalistă.

In teritoriile stăpânite de marxiști, viața economică e total desorganizată.

Aci domnesc lipsuri cumplite, epidemii, foamete și mai ales teroare.

Grosul trupelor marxiste e compus din comuniști ruși și din jidani veniți din toată lumea, in special din Germania, cei refugiați după instaurarea regimului național-socialist".

Rânduri pentru creșterea copiilor

S'a cutremurat toată lumea, când s'a descoperit nemaipomenita faptă a unui tânăr din București, cari și-a ștrangulat și și-a ciopârțit cu tăiuș de teslă părinții cari l-au născut și crescut mare.

Creșterea copilului este cu drept cuvânt un lucru foarte greu și care nu trebue slăbit dela leagăn și până la maturitate și nici amânat de azi pe mâine ca pe orice treabă de rând.

Marea greșală, de a se amâna, cu buna creștere a copilului pentru vremea când va fi mai mare și mai voinic, o plătesc scump de cele mai multe ori și părinții și copiii.

Nefericirea unei familii venită dela niște copii prost crescuți, se răsfrânge de cele mai multe ori, și asupra neamului, din care se trag fiarele ce-și ucid părinții și-și vând frații la streini pentru poftele lor de animale fără conștiință, se răsfrânge întâi, ca o mare rușine a neamului și în al doilea rând împrăștiind teroare și moarte dacă din nenorocire au fost așezați, pe scaun de conducere a treburilor obștești.

Dacă rândurile noastre n'ar fi șterse am putea, da aici, atâtea nume de copii prost crescuți, cari ajunși mari au furat și fură ..., au ucis studenți și oameni fără ... și împrăștie zilnic prigoană și mișelie asupra acelora, care-și iubesc neamul și credința din străbuni.

De aceia, preccuparea de frunte a mișcării noastre legionare este creșterea tineretului în frică de Dumnezeu în credință și dragoste de neam și pământul strămoșesc.

Nevoile de astăzi și de mâine nu vor afla leac decât în mintea și'n brațele omului nou, adică omul bine crescut.

V. B. Gorleț

Victor Iamandi, care a întocmit actele, după care a fost închis Mitropolitul GURIE la una din Mănăstirile din țară, scriu ziarele, c'a cheltuit in 3 ani de guvernare 10.202.000 lei, iar veniturile lui se ridică la suma de 2.152.000 lei. Diferența se zice că ar fi cam furată din bugetul Statului Român.

Vin Sfintele Sărbători!

Da, vin sfintele sărbători din nou, dar an de an sunt mai triste, mai lipsite de farmecul ce înaltă sufletele şi dă tărie vieţii, căci ne lipseşte ceva, se părăseşte ceva, ni se fură ceva.

Ne lipseşte temeinicia credinţei, se părăseşte scumpele datine, ni se fură sufletul.!

Şi vremurile apocaliptice sunt în pragul vieţii noastre, căci antihristul îşi întinde mrejele trecând din Rusia în Spania şi dacă fiara nu va fi răpusă la timp, nu se ştie ce ne aşteaptă. Semne rele avem şi noi destule în ţară.

Stilismul atât de mult speculat de politicieni şi cu meşteşug alimentat de comunişti a adus duşmănie de moarte între fraţi şi batjocoră asupra Bisericei noastre străbune, piatra de temelie a unităţii noastre naţionale.

Sinod oprind pe credincioşi să înalţe Sfânta Cruce clădind şi reparând Biserici.

Oficialitatea împiedicând sub diferite forme, pe cei ce se îngrijesc de moaştele sfinte ale Eroilor, de a aduce prinosul sufletesc în cultul pentru jertfa cea Mare pe altarul Patriei.

Sub binecuvântarea Păstorilor, purtători de mitre şi cârje, oculta masonă a statornicit sub formă oficială şi cu mare pompă ziua laptelui, a vinului, a muncii—mai bine zis a lenei şi a beţiei sub steagul roşu, a mamelor—fără copii, a copiilor — fără adevăraţi părinţi şi atâtea zile şi săptămâni, la care iau parte oficială purtătorii crucii, pentru hazul şi desfătarea celor fără cruce.

Un chiriarh îndepărtat din păstorie şi dat judecăţii, în timp ce un excroc e liberat pe cauţiune morală.

Şi sunt atâtea semne rele, ce pregătesc vremuri grele; iar Sfintele Sărbători vin şi vor trece ca şi cele din trecut, ducând cu ele multe din datinele noastre, comori scumpe de afirmare a vitabilităţii Neamului Românesc, în luptă cu vânturile pustiitoare ce s'au abătut peste acest mult încercat popor.

An de an, colindele pluguşorul, sorcova, sămănatul, steaua şi atâtea manifestări tradiţionale, curat româneşti sunt părăsite sunt chiar oprite.

Gazdele, din diferite motive, închid porţile şi dau drumul la câni ca să alunge colindătorii.

Anumite asociaţii organizează petreceri în anumite staţiuni, cu rulete, jazuri şi alte destrăbălări, pentru a ne înstrăina de sfinţenia şi farmecul căminului cu frumoasele şi creştineştile petreceri familiare, binecuvântat de corurile îngereşti ale copilaşilor colindători.

Conducătorii, sub motivul prevenirei epidemiilor, ori pentru paza contra făcătorilor de rele, împiedică manifestarea datinilor, deşi nu se sinchisesc de adunările de tot felul şi de cinematografele conrupătoare, prilejuri de răspândirea epidemiilor.

Totul este cu mult meşteşug lucrat contra specificului nostru românesc, pentrucă adevărul este: „Şi cum vin cu drum de fier, toate cântecele pier" . . .

Inţelege frate române şi creştine semnele vremii şi pătrunde-te de însemnătatea Sfintelor Sărbători, pentru viitorul neamului şi al patriei.

Deschide uşa şi sufletul preotului purtător al vestei sfinte, cum şi colindătorilor, stelarilor şi a celor cari prin urările lor răscolesc sufletul nostru românesc şi creştinesc.

Răscoliţi în cenuşa uitării scumpele datine şi le inscăunaţi la locul cinstei, în căminurile voastre.

Turnaţi untdelemnul credinţei în candela sufletului vostru şi fiţi gata pentru a doborâ antihristul îmbrăcat în hainele bolşevismului şi care se adapă din hrubele masonice. El ne pândeşte şi ne subminează sub toate formele.

Numai doborând balaurul satanic, vom primi şi mai departe Binecuvântarea şi ocrotirea Părintelui Ceresc şi a Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Să luăm aminte, că de 1937 de ani, corul îngerilor cântă în fiecare an: „Slavă întru Cei de Sus lui Dumnezeu, pe pământ pace şi între oameni bună voire" dar din ce în ce înţelegem şi simţim mai puţin, tâlcul acestei cântări.

Să nu uităm, că în locul Slavei pentru Cel de Sus, se ridică pumnii, se dărâmă bisericele şi se pângăresc morţii, iar în hrubele masonice se calcă chipul Celui ce ne-a adus mântuirea şi Crucea suferinţei Lui, pentru ca pe pământ să se facă pustiirea şi între oameni ura, rătăcirea apocaliptică, ca în Spania.

Vin Sfintele Sărbători? Cum le vom petrece Români Creştini?

I. ANGHEL

Moş Crăciun

In toată vremea şi oriunde, sărbătorile „Naşterii Domnului" sunt aşteptate şi pomenite cu numele de „Sărbătorile Crăciunului".

Incă din ajun copii cântă pe la ferestrele gospodarilor cântece în care este vorba despre „Moş Crăciun" încărcat cu daruri pe care le aduce din zări şi depărtări nepipăite, numai pentru copii buni şi cuminţi.

Ce ştim noi şi ce se ştie despre moş Crăciun — în afară de ce ştiu oamenii de ştiinţă, cari se ocupă cu asemănările de cuvinte şi credinţi ale tuturor neamurilor de pe faţa pământului?.

Tot cercetând şi întrebând pe ici, colo, iată ce-am aflat: Maica Domnului, după cum se ştie, a născut într'o noapte friguroasă pe Domnul Iisus, într'un staul de oi.

Staulul era al unui bătrân gospodar din Betleem, pe care-l chema Crăciun. După ce a născut pruncul, Maica Domnului a trimis vorbă la stăpânii staulului la casa lui „moş Crăciun" să-şi facă pomană cu ceva învelişuri, scutece pentru noul născut, care tremura de frig în eslea dobitoacelor.

Femeea lui moş Crăciun nici nu voi să audă, ba se supără, că i-a stricat somnul! Moşul însă, iubea copiii oriunde-i vedea şi se gândea cu inimă îndurerată la copiii săi, care-i muriseră înnainte de-a se face, de trimis la

(Urmare în pag. 3-a)

Cartea Căpitanului [1]

de MIHAIL MANOILESCU
Fost ministru, fost guvernator al „Băncii Naţionale"

Nu putem numi altfel cartea d-lui Corneliu Zelea Codreanu, intitulată „PENTRU LEGIONARI", fiindcă revelaţia pe care ea o înseamnă îi dă autorului dreptul la acest frumos titlu românesc de *Căpitan.*

Nu suntem din cei cari exagerează şi nici din cei cari se înşeală. Intuiţia noastră, care ne-a făcut să vedem cu anticipaţie atâtea lucruri, ne spune că *apariţia cărţii d-lui Codreanu va avea urmări de necalculat pentru evoluţia sufletească şi pentru transformarea politică a României*

Această carte înseamnă *un fapt de istorie.* Ea cade masiv ca un bolid venit din ceruri peste lumea cea veche, pe care o zdruncină pentru totdeauna. Ea se aşează ca o imensă piatră de hotar la începutul lumei celei ce va să vie.

Ceeace te copleşeşte şi te înfioară dealungul acestui volum care este, înainte de orice povestea unei vieţi şi a unei vieţi şi a unei mişcări, este uimitoarea serie de revelaţii pe cari le cuprinde. Când citeşti, şir după şir, faptele acestei epopei lineare şi eroice, când afli îngrozitoarele suferinţi pe cari le închide întrânsa, şi oribilele ticăloşii cari s'au sfârşit împotriva purtătorilor ei, te întrebi halucinat: *unde, în ce ţară şi în ce vremuri, s'au petrecut toate acestea?*

Căci chiar şi pentru oamenii cari au cunoscut frământările ţării dela război încoace, volumul acesta aduce destăinuiri cari trec dincolo de marginele închipuirii.

Ţara află abia acum o poveste unică prin frumuseţea şi prin tragismul ei.

O află întâi *cu mândrie.* Căci paginile acestei cărţi te învaţă că în ţara aceasta există şi eroism, că există şi jertfă şi supremă cheltuire de sine, că nu suntem atât de decăzuţi, cât s'ar crede după laşitatea întâlnită în fiecare zi. . . . .

Pentru noi, care disperasem de a mai întâlni în ţara aceasta oameni în stare să rişte ceva pentru o ideie politică, jertfele mişcării verzi înseamnă răzbunarea unei epoci întregi de scădere sufletească.

Epopeea legionarilor reabilitează pe românii de astăzi cum i-a reabilitat pe spaniolii de azi *Alcazarul.*

Dar câte alte prilejuri de mândrie românească nu dau faptele din această carte, cum este acea eroică apărare a Iaşului împotriva comunismului la 1920, de către lucrătorul Constantin Pancu care, la 1919, *cu mult înainte de Hitler* iniţia mişcarea *socialismului naţional-creştin!*

In acelaş timp ţara află *acum pentru prima oară* despre înfiorătoarele acte de persecuţie şi de depresiune împotriva mişcării legionare.

Citind chipul în care s'au purtat, pe rând, toate guvernele şi toate autorităţile, te întrebi cum de au putut oameni din poporul [illegible]stru să ajungă la asemenea ticăloş[illegible] *fost oare întreaga societate ro*[illegible]*, care a tolerat aceste lucruri, to*[illegible] *de ticăloasă ca şi ei?*

Nu! Şi asupra acestui punct să ne oprim puţin.

Ţara aceasta n'a ştiut nimic, sau aproape nimic, din ce se întâmplă. Dacă ar fi ştiut, dacă ar fi *bănuit* măcar care este adevărul, nu se putea ca ea să nu se fi ridicat prin fii ei cei mai buni şi să strige schingiuitorilor tinerimii: *ajunge!*

O spun aici, nu ca o descărcare de conştiinţă, ci ca un profund adevăr. *Nu am ştiut niciodată, deşi eram parlamentar sau uneori ministru, de toate ororile care se desvăluesc astăzi în cartea d-lui Codreanu.* Nu s'a găsit niciodată cineva din rândurile acestor români martirizaţi pentru credinţa lor, care să-mi desvălue măcar un colţ din grozăviile care se petreceau.

Nu vreau să fac din aceasta o învinuire conducătorilor mişcării. Dar este totuşi straniu şi de neînţeles că nedreptăţile cari li se făceau n'au ajuns niciodată la urechile oamenilor din ţara aceasta, cari ar fi avut atâta probitate sufletească şi atât curaj ca să se ridice împotriva lor.

Eu am avut, *şi nu din iniţiativa d-lui Corneliu Codreanu, ci din a mea,* o întâlnire cu d-sa, în Octombrie 1931, pe când eram Guvernator al Băncii Naţionale şi pe când d-sa era deputat, ales tocmai în locul pe care îl lăsasem eu liber în judeţul Neamţ. Am discutat atunci cu d-sa o mare chestiune naţională, despre care nu voiu vorbi astăzi.

Dar nici în acea întâlnire, în care d. Corneliu Codreanu a putut vedea

1) Rev. „LUMEA NOUĂ" Nr. 10—11, 1936.

Spicuiri din cartea Căpitanului

„Nu se poate ca un neam din lume, fie el chiar numai un trib de sălbateci, să nu-și pună cu durere sfâșietoare problema pământului său, în fața unei năvăliri streine. Toate neamurile din lume, dela începutul istoriei până astăzi, și-au apărat pământul patriei.

Istoria tuturor popoarelor, ca și istoria noastră românească, e plină de lupte pentru apărarea pământului. Să fie oare o anarhie, o stare bolnăvicioasă a noastră, a tineretului românesc, faptul de a ne ridica să ne apărăm pământul amenințat? Sau anarhie, a nu ni-l apăra atunci când ni-l vedem primejduit? Anarhie este a nu ne apăra, adică a nu face ceiace toate neamurile au făcut și fac. Anarhie și stare bolnăvicioasă este a ne pune în contradicție cu toată lumea și cu întreaga noastră istorie.

De ce oare toate neamurile s'au luptat, se luptă și se vor lupta necontenit pentru apărarea pământului lor?

Pământul este baza de existență a nației. Națiunea stă ca un pom, cu rădăcinele ei în pământul țării, de unde își trage hrana și viața. Nu există neam, care să poată trăi fără pământ, după cum nu există pom, care să trăiască atârnat în aer.

O nație care nu are pământul său, nu poate trăi, decât dacă se așează sau pe pământul altei nații sau pe trupul acesteia sugându-i vlaga.

Toate popoarele din jurul nostru au venit de undeva și s'au așezat pe pământul pe care trăesc. Istoria ne dă date precise despre venirea Bulgarilor, Turcilor, Maghiarilor etc. Un singur neam n'a venit de nicăeri. Acela suntem noi.

Ne-am născut din negura vremii pe acest pământ odată cu stejarii și cu brazii. De ei suntem legați nu numai prin pâinea și existența, pe care ne-o dă muncindu-l din greu, dar și prin toate o a s e l e strămoșilor care dorm în țărâna lui.

Toți părinții noștri sunt aici. Toate amintirile noastre, toată gloria noastră războinică, întreaga noastră istorie aici, în acest pământ stă îngropată......

In miezuri de noapte, în ceasurile grele ale neamului, noi auzim glasul pământului românesc, care ne îndemnă la lupte.

Intreb și aștept răspuns: Pe ce drept voesc jidanii să ne ia acest pământ?

Pe ce urmă istorică își întemeiază pretențiile și mai ales îndrăzneala cu care ne înfruntă la noi, pe Români, aici, acasă la noi?

Noi suntem legați de acest pământ prin milioane de morminte și prin milioane de fire nevăzute, pe care numai sufletul nostru le simte și rău de acei ce vor încerca să ne smulgă de pe el.

„Pentru Legionari"

„La 10 Decembrie 8000 de studenți din București au manifestat intr'o desăvâșită ordine. S'a expediat o telegramă omagială legionarilor de pe frontul din Spania, și o altă telegramă, cuprinzând un jurământ depus celor intemnițați la Aiud".

Moș Crăciun

(Urmare din pag. 2-a)

școală — așa că s'a sculat fără supărare a luat câteva scutice și învelișuri și le-a dus în staul, Celui născut în atâta calicie.

După ce s'a întors în casă, moș Crăciun, a început, să caute prin toate colțurile și întunecimele casei, ceva jucării rămase dela copii lui, ce se jucau acum cu îngerii în împărăția lui Dumnezeu, ca să le ducă și pe acestea pruncului din staul.

Până să găsească jucăriile până să le strângă și să le rânduiască după fel și asemănare, a ieșit poruncă dela Irod împăratul, — care căuta să ucidă pe pruncul Iisus — să fie tăiați toți copii de doi ani și mai mici.

Intr'o noapte, pe ascuns, Maica Domnului a fugit în Egipt, așa, că a doua zi moș Crăciun când s'a dus cu jucăriile n'a mai găsit pe nimeni în staul. Noaptea următoare însă, a strâns și el jucăriile, le-a așezat în traistă și-a pornit-o pe urmele fugarilor.

După o săptămână și mai bine de alergare îi ajunse la o margină de pădure; fugarii se odihneau, numai pruncul scâncea în timp ce moș Crăciun albit de vreme și de zăpada ce curgea în fulgi de mătasă albă, așeza jucăriile la căpătâiul copilului.

Maica Domnului se trezi, și speriată dădu să-și apere copilul, dar când văzu fața plină de bunătate a lui Moș Crăciun, și brațele pline de daruri îl binecuvântă așa după cum se petrec lucrurile până în zilele noastre. „Moș Crăciune, ai venit prin nămeți de zăpadă, cu daruri la copilul meu?

Veșnică să-ți fie amintirea, ori de câte ori, vor pomeni oamenii nașterea fiului meu, să amintească și să te pomenească și pe tine, care iubești atât de mult copiii, și-ai alergat cu daruri în traista la călătorule peste veacuri".

Cum s'a întors acasă a fost luat la cercetare și întrebare de ostașii lui Irod: încotro a fost și unde-i pruncul, care s'a născut în sălașurile lui?

Moșul n'a răspuns nici un cuvânt, se temea ca nu cumva să fie ucis Mântuitorul lumii: Irod supărat de tăinuirea moșului a dat poruncă să-l tae și pe el, ca și pe toți copii din inpărăția peste care stăpânea Irod. Iată de aceia moș Crăciun, care a fost ucis odată cu cei 14.000 de copilași — este așteptat de toți copii, și el e bucuria pe care o visează întotdeauna și în toată vremea sărbătorilor Nașterii Domnului Iisus Hristos.

V. B

■ Cartea scrisă de Căpitan „Pentru Legionari", a apărut la 1 Decembrie a. c. în ediția a doua și se găsește de vânzare la toți șefii de județ, la librăriile românești, la București în Str. Imprimeriei Nr. 3

Costul unui exemplar este de 150 lei

Sunt și preoți inconștienți?

Centrul Studențesc București, publică în „Cuvântul Argeșului" următoarele:

„Partidul național-țărănesc creiază „FRONTUL POPULAR" (acelaș ca și în Spania) și defilează împreună cu comuniștii pe străzile capitalei într'o înfrățire demnă de toată scârba.

„La această defilare ne-a fost dat nouă, studenților, să privim tabloul înfiorător în care PREOȚII CREȘTINI defilează alături de bandele iudeo-comuniste, ucigătoare de Hristos, care trec, cu ochii injectați de ură, cu pumnii strânși și îndreptați spre cer"?.

cari sunt sentimentele mele și dorința mea de a servi cauza naționalistă, *d-sa nu mi-a destăinuit nimic din tragedia mișcării sale*, pe care abia acum, cu groază, o descoper.

Inţeleg orgoliul unor oameni cari pătimiseră prea mult și trăiseră prea multe desamăgiri, ca să mai poată crede în cineva. Dar mă doare sufletul *pentru țara aceasta* că — nu numai din cauza păcatelor ei, *dar și dintr'o totală lipsă de informație*, — ea a putut să apară atât de indiferentă și de nesimțitoare la o suferință îndurată *pentru dânsa*.

Și mă mai doare ceva: **este convingerea că dacă aceste fapte s'ar fi știut la vreme, multe foarte multe lucruri s'ar fi desfășurat altfel în țara românească.**

Cartea d-lui Codreanu restabilește adevărul și în ceeace privește legenda violenței, care ar constitui metoda preferată a mișcării verzi și care, nu arareori, a putut să impresioneze rău pe burghezul român, blând sau fricos. Insă toate, *dar absolut toate* actele „de violență" cari sunt povestite în acest volum nu apar decât la capătul unor încercări disperate de a obține satisfacția și dreptatea pe cale legală și pașnică.

Toate actele de violență sunt simple acte de rezistență la ilegalitățile autorităților. Dar acest drept de rezistență este, la urma urmei, un drept natural, ca și dreptul de legitimă apărare în fața agresorului. In Portugalia astăzi *care este un stat dictatorial*, constituția dă dreptul oricărui cetățean să reziste măsurilor ilegale. Și nu s'ar putea oare justifica, întru'un stat pretins democratic ca al nostru, ca cetățeanul să reziste în fața unei ilegalități și a unui abuz sfruntat de putere din partea autorităților?

Impresia care se desprinde din atâtea fapte îngrozitoare de sălbătăcie săvârșite de autorități, este exact contrarie aceleea care ar vrea să facă din mișcarea naționalistă verde o mișcare de violență. *Nu s'a văzut niciodată la o armată de tineri mândri și curajoși, atâta resemnare cât a arătat oastea condusă de Corneliu Codreanu.*

Dar cartea comandantului legionarilor nu este numai istoricul mișcării sale. Ea înseamnă, fără pretenții doctrinare, o luare de poziție care dovedește o splendidă luciditate pe marile linii ale gândirii contemporane.

De pildă, scurta pagină despre Monarhie are afirmări definitive: *Monarhia*, a fost totdeauna bună".

Tot așa demonstrația pericolului pe care îl reprezintă democrația „care sfarmă unitatea neamului românesc expunându-l desbinat în fața blocului unic al puterii iudaice", sau capitolul despre elecțiune și selecțiune și teoria elitei, cuprind rare frumuseți de gândire. In special este văzută cu o minunată intuiție geneza elitelor, cu cele două posibilități ale ei: sau elita care naște *pregătită de elita precedentă*, căreia îi seamănă, sau elita care naște *din războiu cu elita precedentă*, atinsă de degenerare. . . . .

Ceeace constitue un dar unic al d-lui Corneliu Codreanu nu este *puterea de a interpreta și de a da mărturisire sufletului popular*. Pe când oamenii politici de duzină se mulțumesc cu manifestările electorale, *cari, prin natura lor, sunt de suprafață*, d-sa pătrunde „în acele adâncuri sufletești nedefinite, acolo unde politicianii și programul lor de împrumut nu putuseră să coboare" și aceasta îl îndreptățește să afirme: „aici, în aceste adâncuri, am înfipt rădăcinile istoriei legionare; *ele nu vor mai putea fi scoase de nimeni*".

Acesta este faptul cel mare și nou pe care l-a adus cu sine **tipul de mare conducător din zilele noastre**. El se găsește față cu masele mari populare într'o aderență nemijlocită de nici o formă electorală și de nici un mecanism organizator. **El este poporul și poporul este el.**

Luciditatea ideilor d-lui Corneliu Codreanu apare ca un relief și mai mare atunci când tratează problema sa preferată: *formarea oamenilor*. Paginile asupra punctelor principale, după cari urmează să se facă educația tinerilor țării pentru a constitui din ei elita, pot sta alături de tot ce au spus mai bine în această privință, Mussolini Salazar și Hitler.

Aceiași luciditate apare în formularea problemei evreești atunci când d-sa arată mai ales contrazicerea în care se pun evreii când propovăduesc ateismul pentru români, *rămânând credincioși religiei lor*, și se ridică ideei naționale *rămânând buni naționaliști evrei.*

Să mai vorbim oare de chipul cum sunt înfățișate, în puține cuvinte problemele naționale regionale, cum este aceea a Moților sau a românilor din Maramureș?

Și să mai relevăm elocventa condamnare a literaților noștri, cari își risipesc darul scriitoricesc pentru aspectele cele mai mărunte și meschine ale vieții, dar cari n'au găsit un singur accent pentru tragedia Moților?

ȘTIRI
spicuiri din gazete

Spania. Germania, Italia și Portugalia au recunoscut guvernul Generalului Franco ca pe singurul guvern, care reprezintă în Spania, sănătate, conștiință, demnitate și garanția unui viitor așezat pe linia istorică a poporului Spaniol.

Dela începutul revoluției din Spania, până acum au fost doborâte 120 avioane de ale guvernului comunist.

După statisticele publicate de cartierul general al naționaliștilor, 69 din aceste avioane sunt de origină franceză, 17 de origină engleză și restul de origină sovietică (rusă).

—x—

Războiul civil din Spania, a făcut până acum aproximativ un milion de victime din care 3000 de preoți și 11 episcopi, a declarat cardinalul Primat al Spaniei Goma Tomaș, într'un interviev acordat ziarului „Avenire d'Italia"

„Sunt convins, a spus cardinalul, că războiul din Spania nu este un conflict de clasă ci războiul dintre spiritul creștin și național și spiritul satanic comunist.

—x—

Franța, *care a fost lumina și sprijinul vieții noastre, ca neam, a ajuns de când destinele ei sunt conduse de jidani prin Leon Blum, trădători ca cel care s'a sinucis acum trei săptămâni și batjocoritori ai armatei și steagului național francez ca Jean Zey, să nu mai fie pentru noi decât o frumoasă amintire și o tristă compătimire.*

Astfel sa putut citi in ziare, că Franța stă pe muchea prăpăstiilor comuniste.

In ziua de 16 Dec. a' c. comuniștii au manifestat în chip sângeros în orașul Clemont-Ferrand. „S'au produs scene extrem de violente. Numeroase vitrine au fost sparte, o cafenea devastată. Cinci membrii ai gărzilor mobile au trebuit să fie internați la spital, aflându-se in stare gravă. Au fost arestate numeroase persoane, asupra cărora s'au găsit arme".

—x—

Anglia dă dovadă de mare stăpânire de sine.

După ce a primit cu sânge rece, cu mare ușurință renunțarea la tron a fostului rege Eduard al VIII, care și-a legat inima mai mult de-o doamnă Simpson evreică după neam, decât de destinele țărilor sale, acum se ridică prin glasul a 4 Arhiepiscopi și 13 episcopi împotriva comunismului iudeo-satanic.

„Pastorala citită zilele trecute în toate bisericile Catolice din Anglia și Țara Galilor și semnată de patru Arhiepiscopi și 13 Episcopi, pastorală prin care se denunță primejdia comunismului, care amenință cu ruina lumea întreagă, aduce sprijinul bisericii catolice în lupta civilizației contra barbariei primitive. Poporul Britanic este și el pus în gardă și chemat să fie santinelă vigilentă împotriva comunismului.

„Intre catolicism și comunism nu este cu putință nici un compromis (înțelegere) între religie și comunism nu este, și nu există nici o înțelegere, nici o apropiere".

—x—

Germania a încheiat un tratat de alianță cu *Japonia.* Aceste două țări s'au hotărât să lupte pe toate căile împotriva comunismului.

Bolșevicii dela Moscova, cari urăsc pacea și buna înțelegere dintre oameni s'au ridicat cu toată satanica lor putere și se străduesc să sfarme această înțelegere dintre Germania și Japonia.

Cum? au cumpărat un general chinez Ciang Sue Liang, care s'a ridicat cu armata lui împotriva guvernului din Nanching, cerând fățiș războiu cu *Japonia* și alianță cu Rusia. Se vede, fără nici o greutate, în toată frământarea din China, mâna satanică a bolșevicilor ruși, de a face zadarnică și fără putere legătură dintre Germania și Japonia intru cât Japoniei îi dă de lucru un eventual război cu China.

Din România

Trei ofițeri din Reg. de vânători din localitatea Lipcani, au fost atacați cu ciomegele de jidani. Sublocot. Munteanu Ioan a fost grav rănit. La Lipcani comuniștii atacă pe față. In sărbătorile Paștelui trecut un jidan a legat la gâtul unui câine o cruciuliță cu panglici roșii. Autoritățile privesc aceste obrăznicii ca pe niște lucruri de puțină importanță.

—x—

„Muncitorul Legionar" buletin informativ, alcătuit pentru nevoile corpului muncitoresc legionar". Apare de două ori pe lună. Primul număr a apărut la 1 Decembrie a. c.

Această gazetă a muncitorilor legionari are două părți: prima buletin informativ, a doua și cea mai întinsă și mai de preț este „Poșta Muncitorului".

„In această rubrică vom publica scrie D-l Ing. Gh. Clime Comandantul corpului muncitoresc legionar, — vom publica — pe cât ne va îngădui numărul restrâns de pagini — scrisorile și rapoartele primite dela prietinii sau camarazii noștrii, muncitori legionari.

Vom răspunde fiecăruia în parte. Cetind cu atenție scrisorile și răspunsurile — toți cei ce simt chemarea luptei noastre — vor putea găsi aici lămuriri la toate problemele ce-i interesează; organizare, sfaturi, soluții la diferitele chestiuni, îndrumări și ordine".

Gazeta „Muncitorul Legionar", abonamente și scrisori: Str. Gutenberg 3 București. Ing. Gh. Clime.

—x—

Un comunicat al centrului studențesc București

Români Colegi.

In urma apelului lansat de U. N. S. C. R., centrul studențesc București, vă aduce la cunoștință următoarele:

In Spania creștină bisericele și icoanele creștine au fost luate la țintă de iudeo-comuniști.

Creștinătatea privește cu groază și indignare la cele ce se petrec, azi acolo, mâine nu se știe unde. Nimeni, cu inimă creștină, nu poate aproba gestul de criminală ridicare contra lui Dumnezeu.

In acest timp, în România, țară de 2000 de ani creștină, partidul național-țărănesc, prin șeful său d. ION MIHALACHE declară la Chișinău, că în politica externă el înțelege să mergem „cot la cot" cu Rusia Sovietică, iar foile provinciale țărănești susțin că în Spania nu e decât o luptă între ciocoi și muncitori, luând vizibil partea celor cari omoară pe creștini iar oficiosul „Dreptatea" declară „zurbegii" pe cei plecați în Spania pentru apărarea crucii.

Pe un general glorios îl declară azi zurbagiu, iar mâine îi vor rupe galoanele de pe umăr.

Viorel D. Trifa
Președintele Centrului Studențesc București

2 Lei exemplarul

e numai pentru acest număr de Crăciun.

Numerele ce vor urma, vor fi tot un leu exemplarul ca și până acum.

Comitetul de conducere face din nou apel la toți datornicii gazetei, abonați, depozitari, cari au, împreună, restanță de 24.000 lei, față de această gazetă, care vine cu știri și cuvânt legionar, înfruntând greutăți, lipsuri și piedicile măsurilor excepționale.

Abonament obișnuit 20 lei pe an. Abonament de susținere pe un an 50 lei, pe 6 luni 25 lei. Plata abonamentelor și numerilor vândute se face pe adresa: Octav Neguț casierul Băncii Economia-Focșani.

Informații, manuscrise se pot trimite pe adresa; Preot V. Boldeanu, str. D. Zamfirescu Nr. 14 Focșani.

Exemplul culminant, de originalitate în gândire și inițiativă, îl constitue însă taberile de muncă, cari sunt o specialitate a mișcărei legionare din România. *Prima tabără de muncă a fost înființată la 8 Mai 1924 la Ungheni, pe vremea că- , în Apus, nimeni nu visa la o asemen- instituție.* Mai mult decât atât, chiar în Germania de mai târziu, aceste tabere nu s'au născut decât din nevoi economice și sociale de atenuare a șomajului, iar nu din nevoia educativă de a crește tineretul într'o nouă concepție de viață și de al face să arunce peste prejudecățile veacului al XIX-lea puntea între clasele sociale.

. . . .

Ce minunat este dată de atâtea or în volumul acesta ideea jetfei; ce frumoase rânduri sunt închinate cântecului! „De nu veți putea cânta, să știți că este o boală care vă roade în adâncul ființei voastre sau că vremea v'a turnat păcate peste sufletul curat; iar dacă nu le veți putea vindeca, *să vă dați la o parte și să lăsați locul vostru celor ce ar putea cânta!*" . . . .

Pentru observatorul politic, cartea d-lui Corneliu Codreanu mai învață încă ceva; *ea este o lecție extraordinară de tactică politică,* potrivită, **bineînțeles, numai unei mișcări unice ca aceea legionară,** dar surprinzător de ingenioasă în toate amănuntele ei.

Deasemenea, disciplina, un element esențial atleticei și al organizării legionare, este pusă într'o lumină cu totul nouă: „Disciplina nu înjosește *pentru că te face biruitor*". Și dacă biruințele nu se pot câștiga decât cu jertfă, disciplina este *cea mai mică dintre toate jertfele* pe cari un om poate să le facă pentru victoria neamului său".

Tot așa de frumoasă este explicația pedepsei care este „posibilitatea de a repara printr'un bine, răul pe care i l-ai făcut", sau justificarea uniformelor cari sunt „expresia unității de simțire. *Ele sunt fața văzută a unei realități nevăzute*". . . . .

Mișcarea legionară avea până astăzi cu ea forța morală și mistică. Prin cartea apărută acum ea câștigă în fața țării prestigiul unei doctrine, schițată în liniile ei mari. Desigur că mâine va veni și a treia parte, indispensabilă oricărei mișcări care vrea să triumfe, **programul** de reformă Statului și a **societății** românești *în instituțiile lor.*

Cu asemenea elemente de izbândă cine poate să nu-și dea seamă că această mișcare va izbuti?

Și chiar dacă, împotriva a tot ceeace vorbește istoria secolului nostru, acțiunea legionară ar rămâne la noi fără rezultat și încă cu atât mai mare este meritul celor cari au creat-o. Ce nobil lucru este să lupți pentru ridicarea unei națiuni care nu te înțelege și nu te urmează!

Cartea d-lui Corneliu Codreanu înseamnă pentru cauza legionară cât o mare bătălie câștigată. Ea este mai mult decât un triumf electoral, fiindcă valoarea ei nu se poate măsura în voturi; ea este mai mult decât o operă de gândire, fiindcă înseamnă o pătrundere în viață dincolo de sfera limitată a rațiunii.

Ea deschide în fața ochilor uimiți ai românilor o fereastră spre lumină și spre înviorare. Ea făgăduește ceeace atâția au visat zadarnic în tinerețea lor, ceeace n'au avut la vreme și ceeace le-a lăsat pentru totdeauna un suflet o dungă de amărăciune. Ea dă năzuințelor celor tineri și neîntinați un vis vrednic să fie visat și trăit.

Ce fericiți sunt băeții care au astăzi două zeci de ani!

TIPOGRAFIA ȘI LEGATORIA „SENTINELA" FOCȘANI STR. SF. DUMITRU Nr. 12